TE ITT ÁLL, Public Art pályázat 2009
Miskolc, Szinva terasz és a Kandia köz *****

Szabó Eszter

SZATYROK A KÖZÉRT

ELŐZMÉNY

Ha manapság kilép valaki az utcára, legyen szó bármelyik magyar településről, reklámszatyrokkal cipekedő embereket láthat mindenfelé. Ez a teljesen hétköznapi látvány, melyet már annyira megszoktunk, hogy szinte teljesen elkerüli figyelmünket. Természetes, hogy sokkal inkább a különleges és szokatlan dolgokra kapjuk fel a fejünket, az általánosan elterjedt jelenségeken könnyedén átsiklik szemünk.

Az elmúlt években festett több kisméretű akvarellből álló sorozatomban ezen nagyon is „megszokottá vált dolgok" felé fordulva kíséreltem meg láthatóvá tenni a „láthatatlant". Azt a közös hangulatot igyekeztem megragadni, ami a „kortárs" hétköznapi emberekből árad. A reklámok ipari mennyisége által belénk sajtolódott vizuális elemek felismeréséhez elég csupán egy-egy minimális utalás, egy szín, egy forma darabja, és egyből tudjuk, hogy miről van szó pontosan. Ha egy képen megjelenő nejlon szatyorból csak egy pár vékonyka, gyűrött, kék csík látszik, alatta valami piros felirat töredékkel, bárki rögtön azonosítja a „tescos" szatyorral. A kondicionálás megtörtént és működik.

TERV

Jelen pályázat keretében megvalósítandó munkám egy olyan köztéri installáció, amelyben ingyen elvihető, a szatyros emberekről készített akvarelljeimmel megnyomott reklám-szatyrokból állna. Maga a „mű" akkor jön létre, mikor az adott településen, illetve a „szatyor elosztó helyek" környékén a nylonzacskóim elterjednek. A kulturálisan is meghatározó cég logókat lecserélve, az utca emberei „saját magukat reklámozó" zacskókkal a kezükben jelennének meg a köztereken. Ennek következtében az áruházláncok reklámjai helyett, illetve mellett – önreflektív módon - maguk az emberek is belekerülnének az önkéntes reklámforgatagba. A hétköznapi jeleneteket ábrázoló zacskók a hétköznapi helyzetek részévé válva már egyáltalán nem nyújtanának hétköznapi látványt. Esélyét látom annak, hogy a zacskók „másságából" kifolyóan a jelenség átviszi az ingerküszöböt, és valamilyen szinten megnöveli az emberek ön- és köztudatát.

Zacskóim múlandó, ingyen elvihető tárgyak, ráadásul még kereskedelmi szempontból sem érdekesek, mivel nem hordoznak semmiféle –hagyományos értelemben vett - életképes MÉM-et. Ennek ellenére bízom benne, hogy a vásárolni járó emberek számára értéket képviselnek majd - hiszen róluk szól -, és ezáltal, esetleg újra magukkal viszik következő bevásárlásukkor.

MEGVALÓSÍTÁS

A pályázatomat a kiírásban szereplő valamennyi városban beadom. Az egy – egy városba szánt zacskókra 2-4 különböző „mintát" nyomtatnék. Technológiai okok miatt a mintánként rendelhető legkisebb mennyiség kb. 12500 darab. A „reklámszatyrokat" kisebb adagokra osztva helyezném el, zárt utcai tartókban. A tartókat - a helyi adottságoknak megfelelően - mindig valamilyen élelmiszer bolt közelében, már meglévő póznákra erősítve installálnám. A dobozok kulccsal nyitható, lehetőleg átlátszó dobozok lennének, melyekből egyenként lehetne a zacskókat kihúzni, letépni. Az átlátszóság azért fontos, mert így első ránézésre is megkülönböztethető az

egyéb utcai zacskótartó/adagoló dobozoktól (pl. kutyaürülék tasaktartók), és a járókelők érdeklődését is jobban felkelti, elősegíti, motiválja a szatyor-szakítást.

A dobozok fölött, szintén az oszlopokon, matricákat és figyelemfelkeltő hirdetőtáblákat helyeznék el, amelyeken ábrák, és feliratok segítségével tenném egyértelművé, hogy a szatyrok ingyen elvihetők.

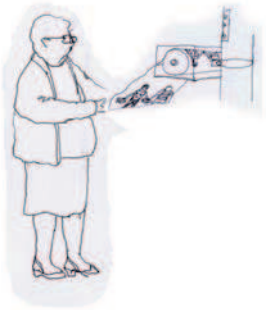

- **A projekt jellegéből adódóan megvalósítható a többi miskolci helyszínen is.**

Szabó Eszter
Budapest, 2009-06-30.